

Publicerad 2006-08-29 07:25 av SocialPsychoFreak

joo jag vet att jag skrivit en textom min mamma förr...men denna känns på något sätt väldigt speciell...

Mamma Kära Mamma

Mamma jag har försökt

Att minnas det goda

Att förlåta dig

Men när du skriker på mig

Så känns mina försök meningslösa

Har du någonsin sagt att du

Älskar mig

Din dotter Irmelin?

Jag önskar inte att jag har en en annan mamma

Men ibland så vill jag bara försvinna

När du inte räcker fram din hand

Utan gömmer den bakom din rygg

Ber mig fånga den

Nu när jag skriver detta

Så blir mina ögon tårfyllda

Och hopplösa

Men det är sant

Du är min mamma

Har inte du ett ansvar då?

Jag får väll gå ett steg bakom dig hela mitt liv

Vill ju komma ihåg det goda

Då det var kärlek och Lycka

Då hopplöshet inte existerade

Mamma kära Mamma

Lev

Jag är rädd

Rädd för att du ska lämna mig

För att du ska skita i allt(igen)

Vill ju bara vara lycklig

Skulle betala vad som helst för att få våran familj hel igen

Men mina pengar räcker inte

Men en halv familj räcker inte

För att lyckan ska nå fram

Varje dag är det något

Som du klagar över

Dina klagomål äter mig in ifrån

Kan vi bli hela igen?

Kommer lyckan att ta över?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SocialPsychoFreak med Poeter.se id #5168 innehar upphovsrätten